

Важливо, що інтерактивні методи дають можливість задіяти не тільки свідомість людини, але й її почуття, емоції, вольові якості, тобто залучають до процесу навчання „цілісну людину”, що сприяє кращому засвоєнню знань. Засновані на навчанні через дію, ці методи відтворюють ситуації, взаємини, завдання, які характерні для повсякденного життя того, кого навчають.

Отже, інтерактивні методи – це посилена педагогічна взаємодія, взаємовплив учасників педагогічного процесу через призму власної індивідуальності, особистого досвіду життєдіяльності. Інтерактивна педагогічна взаємодія характеризується високим ступенем інтенсивності спілкування її учасників, їхньої комунікації, обміну діяльностями, зміною і різноманітністю її видів, форм, прийомів, цілеспрямованою рефлексією учасників діяльності та їхньої взаємодії.

Усі зазначені ознаки інтерактивної педагогічної взаємодії обумовлені одна одною, інтегруються в єдиний комплекс атрибутів, що становлять змістову і технологічну основу використання в педагогічному процесі інтерактивних методів.

Можна стверджувати, що підготовка майбутнього вчителя економіки в умовах інтерактивного навчання підвищує ефективність навчально-виховного процесу, ґрунтується на поєднанні традиційних та інноваційних підходів у організації навчання, має індивідуальне спрямування й готує студентів до майбутньої діяльності, тобто сприяє їх ефективному особистісно-професійному розвитку.

О.І. Сміян, д-р мед. наук, професор,
Т.П. Бинда, П.І. Січненко, О.К. Романюк,
канд. мед. наук, доценти,
В.А. Горбась

Сумський державний університет м. Суми

ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ В ПИТАННЯХ БЕЗПЕРЕРВНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Впродовж останнього часу процес безперервної медичної освіти зазнав значних змін як в плані теоретичної основи і методології, що використовується так і в перспективах того, що і як вона повинна забезпечувати. Оскільки більш всього поширення набувають акредитація і сертифікація освітніх програм, питанням ефективності (контролю якості) медичної освіти стала приділятися більша увага. Проте головне питання: чи дійсно і наскільки змінюють освітні інтервенції в професійну поведінку лікарів, і чи поліпшуються при цьому показники одужання пацієнтів, - у багатьох випадках залишається відкритим.

Проблемно-орієнтоване навчання (ПОН) - це ідеологія, педагогічна стратегія, особливий стиль досягнення знань, при якому можливим стає повноцінне оволодіння проблемою з глибоким, активним, стійким освоєнням матеріалу реальних життєвих ситуацій при максимальному використанні доказово обґрунтованих світових інформаційних ресурсів.

ПОН дозволяє формувати і закріплювати навички отримання знань, форми досягнення консенсусу, здатності орієнтуватися в інформаційних сферах, орієнтуватися в мультидисциплінарних ситуаціях. Однією з найважливіших умов в ПОН є активне зусилля тих, що навчаються, в досягненні більш глибокого результату у вивченні проблеми і формуванні життєздатних рішень.

На відміну від традиційних інструкцій, що часто отримуються з лекційного курсу, вивчення матеріалу в процесі ПОН зазвичай проходить у вигляді занять в аудиторії, в невеликих за чисельністю групах студентів, як правило у формі дискусії, що керується викладачем. Внаслідок того, що об'єм прямих імперативних інструкцій при ПОН зводиться до мінімуму, студенти беруть на себе велику відповідальність за власне навчання. При цьому роль викладача може зводитися до ролі експерта з проблеми, що обговорюється, керівника по користуванню інформаційними джерелами і консультанта у виконанні групового завдання.

Таким чином, в ПОН роль викладача полягає в заохоченні активного обговорення проблеми, забезпеченні участі студентів, забезпеченні можливості отримання відповідної інформації, підтримці основного напрямку ведення дискусії.

Така форма спілкування дозволяє успішніше обговорювати всі питання, зрозуміти їх суть, і що ще важливіше, залишає глибокий слід в пам'яті, ніж амбітне "озвучування" авторитарної думки викладача.

Л.О. Прімова, канд.біол.наук, доцент,

Л.І. Гребеник, канд.біол.наук, доцент

Сумський державний університет, медичний інститут

РОЛЬ КУРСУ КЛІНІЧНОЇ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ У ФОРМУВАННІ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ

На сучасному етапі розвитку медицини засвоєння практичних навичок неможливе без фундаментальної теоретичної підготовки, яка дає основу для подальшого розуміння етіології, патогенезу, діагностики та лікування захворювань. Майбутній лікар повинен мати не лише теоретичну підготовку, оволодіти практичними навичками, але також